

Блакитно на душі

Микола Вінграновський

Блакитно на душі... забув, коли мовчав...

Вже гасли пальці, билася дорога,

А тут тобі і нате: молочай

При березі, в камінні, на порогах...

Кричало серце літака за ним!

А там, внизу, вода свій берег мила,

І весни починалися із зим,

І ти неподалеченьку ходила.

Де не повернешся — кругом у світі ти...

Душі світання, сутінку печалі,

Нема в тобі ні зрад, ні марноти,

Ти вся, як є. Ти вся, як будеш далі!

Люблю тебе. Ми думаєм одне.

За білим чорне, поза ним червоне.

Не вітер тишею, а тиша вітром дме,

І тане мак, в червонім чорне тоне...